

Llegenda de la fundació del convent de la Torreta

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	Barri de la Torreta, 08430
Emplaçament	Al nord-oest del terme, a tocar Granollers.
Alçada:	180 m

Coordenades:

Latitud:	41.60409
Longitud:	2.29919
UTM Est (X):	441602
UTM Nord (Y):	4606057

Classificació

Número de fitxa	08181-37
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Popular
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa:	dl., 14/02/2011 - 01:00

Descripció

La història oral i escrita sobre fets paranormals de la Roca, recull diferents fets relacionats amb el convent de caputxins de la Torreta que presenten un contingut de caire miraculós. L'exemple més famós és el que va

l·ligat amb la decisió del seu emplaçament abans de la construcció. Es va construir el convent en el lloc on els frares van trobar un pa enmig de la vegetació.

Història

L'origen de l'antic convent del caputxins es troba ja arrelat en la tradició popular, aquesta recull que un grup de frares, tot cercant un lloc ideal per la construcció del futur convent de Granollers, trigaren tant en trobar quelcom que els agradés que els passà l'hora de dinar fent que aquests tinguessin gana. En aquell moment visualitzaren un pa tendre i decidiren, considerant aquest fet com un signe, bastir el convent en aquell lloc. Després que el bisbe de Barcelona Joan Dimes Lloris concedís el 10 de novembre de 1583 la llicència per la fundació caputxina, es realitzà el 18 de desembre del mateix any, durant la festa de la Mare de Déu de l'Esperança, la processó per clavar la creu en el terreny escollit. Així doncs el 15 de febrer de 1584, Dimecres de Cendra, es va col·locar la primera pedra, juntament amb algunes monedes de vuit i de quatre, en presència del degà del Vallès, del rector, dels jurats de la vila, del mestre de cases Antoni Grallufera, així com altres clergues. El final del convent arribà el 27 de febrer de 1812 quan, el general Lacy, durant la primera Guerra Carlista, dona l'ordre d'enderrocar l'antic convent del caputxins per evitar que l'enemic tingués un punt de recolzament estratègic. La destrucció del convent va ser materialitzada després que els caputxins fixessin la seva nova residència a la casa que el cartoixans de Montalegre tenien a Granollers, on es mudaren entre finals de 1812 i principis de 1813. La situació del convent ha estat un fet altament estudiat per Puigdollers i Noblom. Segons l'autor (PUIGDOLLERS, 1998: 158), l'antic convent es troba situat en la intersecció de la rotonda del Convent Vell, el carrer Uruguai (dit antigament Camí dels Caputxins) i el carrer Veneçuela (l'antic camí del Convent Vell), en la zona on es troba a l'actualitat el dipòsit d'aigua, a escassos metres del límit oriental del municipi, limítrof amb Granollers. L'autor també ubica l'horta del convent en les "actuals finques dels números 15, 17 i 17-19 del carrer Veneçuela i 27, 29 i 31 del carrer Aragó. A continuació d'aquest hi havia el convent i l'església, fins que el camí girava cap a orient, una mica després de l'actual dipòsit d'aigua, a la l'alçada del numero 27 del carrer Veneçuela" (PUIGDOLLERS, 1998: 160). Així de nord a sud estaria primer un hort, després l'església i el convent i finalment l'horta. En el seu llibre l'autor ubica en uns plànols la situació hipotètica del convent. Actualment la zona on era ubicat el convent és quasi imperceptible, les obres dutes a terme als anys 80 han esborrat els vestigis visibles de l'antic convent, encara així els testimonis orals de la gent del barri, situen i descriuen el convent, amb murs d'un metre d'alçada en el lloc descrit. Puigdollers en el seu llibre annexa unes fotografies on es veuen estructures muràries que, segons l'autor, correspondrien a parts del convent (PUIGDOLLERS, 1998: 326-328).

Bibliografia

CAMPOY, G.; DURAN, A.; JURADO, R. (2006): Llegendes dels Castells del Vallès Oriental. Marge books, Barcelona. ESTRADA GARRIGA, J. (1955): Síntesis arqueològica de Granollers i de sus alrededores. Granollers. ESTRADA I GARRIGA, J (1993): Granollers a l'antiguitat. Revista del Vallès, Granollers, 1993. ESTRADA, J; VILLARONGA, L. (1967): La Lauro monetal y el hallazgo de Cànoves (Barcelona. Monografías XXVIII, Diputación Provincial de Barcelona, Instituto de Prehistoria i Arqueología, Barcelona. PUIGDOLLER I NOBLOM, R (1998): El convent del Caputxins de Granollers a la Torreta (1584-1812). Ajuntament de la Roca del Vallès, La Torreta.